

„FIT4WORK“

PRIRUČNIK ZA PREDAVAČE I MENTORE U PROJEKTU „FIT4WORK“

„Povećanje zapošljivosti i socijalnog uključivanja
ranjivih skupina kroz inovativan pristup i
praktično osposobljavanje u sektoru turizma i
ugostiteljstva.“

Split, 2022.

**PRIRUČNIK ZA PREDAVAČE I MENTORE U PROJEKTU
„FIT4WORK“**

Nakladnik: Turističko-ugostiteljska škola, Split, A.G. Matoša 60, 21000 Split

Odgovorni urednik

Ivo Bilić, dipl. ing.
Ravnatelj Turističko-ugostiteljske škole u Splitu

Glavni urednik

Slaven Škrabić, Univ.spec.oec.

Recenzenti

prof. dr. sc. Smiljana Zrilić (Sveučilište u Zadru)

dr. sc. Mila Bulić (Filozofski fakultet u Splitu)

Ova publikacija izrađena je uz pomoć sredstava Europske unije.
Sadržaj ove publikacije isključiva je odgovornost autora i ni na koji se način ne može smatrati
da odražava gledišta Europske unije.

Digitalno izdanje: ISBN 978-953-58961-2-8

Priručnik za predavače i mentore u projektu Fit4Work „Povećanje zapošljivosti i socijalnog uključivanja ranjivih skupina kroz inovativan pristup i praktično osposobljavanje u sektoru turizma i ugostiteljstva“ jedan je od ishoda projekta Fit4Work.

Broj projekta: UP.02.2.2.03.0029

Više o projektu: <http://www.fit4work.hr>

Koordinator: Turističko-ugostiteljska škola, Split

A.G. Matoša 60, 21000 Split, Republika Hrvatska

Sadržaj

UVODNIK	V
INVALIDNOST – PREPREKE I KAKO IH SVLADATI.....	1
Mirka Brkić	
METODOLOGIJA IZRADE PROGRAMA OSPOSOBLJAVANJA I USAVRŠAVANJA – ISHODI UČENJA	17
Ivo Bilić	
MEKE VJEŠTINE – ASERTIVNO PONAŠANJE, TIMSKI RAD	33
Nataša Stefanovski	
NOVE METODE POUČAVANJA I PEDAGOŠKO – PSIHOLOŠKE VJEŠTINE POTREBNE ZA POUČAVANJE NA RADU.....	49
Ivana Batarelo Kokić • Ines Blažević	
NOVE METODE POUČAVANJA – ZA MENTORE U PROJEKTU	63
Ivana Batarelo Kokić • Ines Blažević	
OSNOVNE ANDRAGOŠKE VJEŠTINE	73
Ivana Batarelo Kokić	

POGLAVLJE 6

Osnovne andragoške vještine

Ivana Batarelo Kokić

Andragoške vještine

S ciljem razumijevanja temeljnih andragoških vještina, u ovom poglavlju definirano je područje andragogije uz naglaske na ključne andragoške postavke, definiciju samousmjerenog i transformacijskog učenja te općeg područja obrazovanja odraslih. U tekstu je pojašnjen i fenomen učenja odraslih učenika, naglašene su razlike u stilu učenja kod odraslih učenika te su dane preporuke za provedbu uspješne nastavne prakse u obrazovanju odraslih. Nadalje, opisana su suvremena kretanja u obrazovanju odraslih u Europi i Hrvatskoj te su navedene najnovije smjernice za održivo ulaganje u obrazovanje odraslih na europskoj, nacionalnoj, regionalnoj i lokalnoj razini.

Definiranje područja andragogije

Andragogija je jedan od najčešće primjenjivanih okvira za učenje odraslih, a definira se kao umjetnost i znanost pomaganja u učenju odraslih osoba (Knowles i sur., 1984). U andragoškoj teoriji naglašava se razlika između andragogije i tradicionalne pedagogije s obzirom na samostalnost učenika u andragogiji u odnosu na njihovu ovisnost u pedagogiji (Knowles i sur., 1984). Znanstvenici su razvili andragogiju kao znanost koja je paralelna s pedagogijom, a s ciljem raspravljanja i stvaranja sustava znanja o učenju odraslih. Andragogija je u svom najširem smislu teorija obrazovanja odraslih.

Knowles je prvi predložio četiri pretpostavke o odraslim učenicima (Knowles, 1980), a kasnije je zajedno sa suradnicima dodao i petu pretpostavku (Knowles i suradnici, 1984).

1. *Koncept učenika.* Odrasli učenik je odgovoran za donošenje osobnih odluka u svakodnevnom životu, a to su u velikom broju slučajeva odluke koje utječu i na druge. Isto tako, pretpostavlja se da odrasli učenici u određivanju ciljeva i ishoda svog učenja daju prednost samousmjeravanju.
2. *Uloga učenika.* Odrasli učenici imaju iskustvo koje je potrebno iskoristiti u situaciji učenja, a također cijene i učenje koje se ostvaruje kroz izravno iskustvo.
3. *Spremnost za učenje.* Spremnost odraslih za učenje vezuje se uz njihovu spoznaju o potrebi određenog znanja za život ili s ciljem boljeg obavljanja posla.

4. *Usmjerenost na učenje.* Odrasle osobe se učenju posvećuju u trenutku kada za to imaju stvarnu potrebu, pretpostavka je da su u učenju orijentirani prema zadaći ili problemu. To je u suprotnosti s orijentacijom na sadržaj koja se vezuje uz tradicionalni, pedagoški pristup obrazovanju.
5. *Motivacija za učenje.* Premda je unutrašnja motivacija najdjelotvornija, andragoški model pretpostavlja da će odrasli učenici dobiti poticaj i uz motivaciju koja se vezuje uz posao.

Od početka razvoja obrazovanja odraslih kao zasebnog područja, postoje rasprave o terminologiji koja se koristi za opis područja, njegovu definiciju i ograničenja. U razumijevanju suvremene andragoške teorije potrebno je naglasiti da pojedini teoretičari obrazovanja odraslih andragogiju vide kao jednu od više dominantnih pristupa učenju odraslih (poput samousmjerenog učenja i transformacijskog učenja), a koja se temelji se na humanističkoj psihologiji i usmjereno je na odraslog pojedinca (Rubenson, 2011). U daljnjem tekstu slijede pojašnjenja pojmovnih okvira samousmjerenog učenja, transformacijskog učenja ali i postavki područja obrazovanja odraslih.

Knowles (1975) opisuje *samousmjereni učenje* kao proces u kojem pojedinci preuzimaju inicijativu, s ili bez pomoći drugih, u prepoznavanju vlastite potrebe za učenjem, formuliranjem ciljeva učenja, utvrđivanju ljudskih i materijalna sredstva za učenje, odabiru i provedbi odgovarajuće strategije učenja i vrednovanja učenja. Problem u razumijevanju koncepta samousmjerenog učenja, je pretpostavka da je riječ o učenju u izolaciji, a istinsko samousmjereni učenje se najčešće odvija u suradnji s različitim pomagača kao što su učitelji, mentori, vršnjaci ali i različiti izvori znanja. Upravo se u samousmjeravanju očekuje velika razina uzajamnosti u procesu učenja.

U djetinjstvu je učenje formativno i temelji se na formalnim izvorima i socijalizaciji, dok je u odrasloj dobi učenje je transformacijsko budući da su odrasle osobe u mogućnosti prepoznati nepravilnosti u vlastitim vjerovanjima, osjećajima i stavovima. Teoriju *transformacijskog učenja*, predložio je i preispitao Jack Mezirow koji je naveo da se: „Transformacijsko učenje odnosi na proces promjene osobnih referentnih okvira (perspektiva, navika uma, razmišljanja), a kako bi ih učinili inkluzivnijim, diskriminirajućim, otvorenim, emocionalno sposobnim za promjenu i reflektirajućim s ciljem generiranja uvjerenja i mišljenja koja će se pokazati istinitijima ili opravdanim za usmjeravanje djelovanja.” (Mezirow, 2000, str. 7–8)

Pojam *obrazovanje odraslih* odnosi se na cijelu skupinu organiziranih obrazovnih procesa, različitih sadržaja, razina i metoda. Obrazovanje odraslih se ne smije sagledavati kao odvojeni sustav, već je riječ o podskupini, sastavnom dijelu globalnog cjeloživotnog obrazovanja i učenja (UNESCO, 1976). U razumijevanju promjena u području obrazovanja odraslih naglašena je važnost koncepta globalizacije, a s naglaskom na socio-ekonomske i kulturološke odlike fenomena globalizacije. Upravo je obrazovanje odraslih u središtu globalne ekonomije budući da znanje i radnici u industriji znanja (Jarvis, 2011).

Učenje odraslih

Razvoj područja obrazovanja odraslih uvjetovan je društvenim promjenama ali i individualnim osobinama pojedinca. Učenje je osobni proces, ali to je ujedno i proces koji oblikuje kontekst života u odrasloj dobi i društva u kojem se živi. Ciljevi učenja odraslih, mogućnosti za učenje, način na koji se uči — sve je u velikoj mjeri određeno društvom u kojem pojedinac živi (Merriam, Caffarella i Baumgartner, 2007).

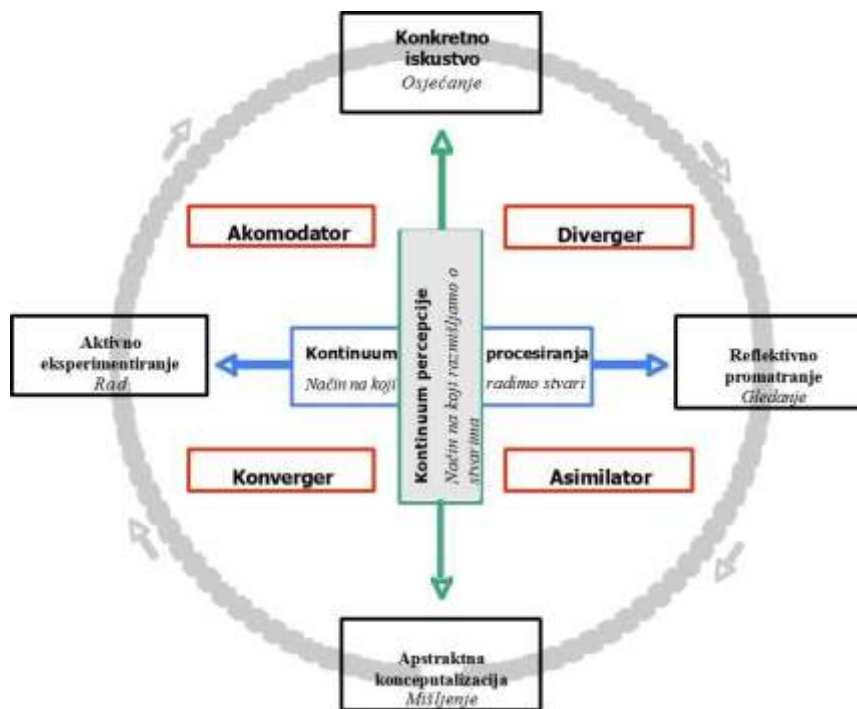
Poznavanje osobina odraslih učenika i razloga za sudjelovanje u obrazovanju odraslih značajni su za tvorce obrazovnih politika i nastavnike u obrazovanju odraslih, a kako bi se osmislili bolji obrazovni programi i pristupi odraslim učenicima. Razumijevanje kako osoba uči, a pomaganje ljudima da razumiju kako učiti glavni je preduvjet za uspješan obrazovni program. To razumijevanje može biti posebno važno za obrazovanje odraslih ili programe obrazovanja u zajednici budući da sudionici mogu imati različite potrebe od onih u konvencionalnijim situacijama učenja.

Stil učenja je način razmišljanja, obrade i razumijevanja informacija, a sadrži opis stavova i ponašanja koja određuju naš pristup učenju. Postoje različite teorije o stilovima učenja, a za područje obrazovanja odraslih jedna od najznačajnijih je model iskustvenog učenja Davida Kolba (1984) koji zahtijeva četiri različite vrste sposobnosti:

- (1) otvorenost i spremnost uključivanja u nova iskustva (konkretno iskustvo);
- (2) promatračke i refleksivne vještine s ciljem promatranja novih iskustava o iz različitih perspektiva (refleksivno promatranje);
- (3) analitičke sposobnosti s ciljem stvaranja integrativnih ideje i koncepata temeljenih na opažanju (apstraktna konceptualizacija); te

(4) vještine odlučivanja i rješavanja problema s ciljem korištenja novih ideja i koncepata u stvarnoj praksi (aktivno eksperimentiranje).

Kolbov koncept navedenih sposobnosti (slika 1) prikazan je kroz međusobno povezane faze cikličkog procesa koji polazi od konkretnog iskustva, kreće se kroz reflektivno promatranje i apstraktnu konceptualizaciju prema aktivnom eksperimentiranju.

Slika 1. Kolbov model stilova učenja

Kako bi izmjerio sposobnosti osobe na svakoj od dvije dimenzije koje se prepoznaju u teoriji iskustvenog učenja, Kolb (1976) je razvio *Inventar stilova učenja (LSI)* u kojem sustav bodovanja omogućuje mjerenje relativnog naglaska pojedinca na svaku od četiri sposobnosti učenja, kao kombinaciju dva rezultata koji ukazuju na to koliko pojedinac naglašava apstraktnost nasuprot konkretnosti i stupanj djelovanja koji je naglašen nad refleksijom. Kratki upitnik putem kojeg je moguće odraditi pripadajući Kolbov stil učenja (prilog 1).

Konverger ili praktičar/pragmatičar - usmjerenost prema jedinom mogućem odgovoru.

- Usmjerenost na dedukciju.
- Hipotetsko rješavanje problema.
- Usmjerenost na eksperiment.
- Najuspješniji prilikom rješavanja praktičnih problema na osnovu odgovarajućih informacija.

- Ne voli teorijske sisteme i modele.
- Voli praktične zadatke na kojima primjenjuje opća znanja.

Diverger ili refleksivni mislilac - osmišljavanje različitih odgovora, traganje za drugačijim rješenjima.

- Usmjerenost prema promatranju i opažanju detalja, zamišljanju, pretpostavljanju, mašti.
- Važnost upoznavanja ciljeva učenja na početku.
- Prilagodljivost u analizi sadržaja.
- Pristupanje sadržajima i problemima iz različitih kutova.
- Nova znanja treba povezivati s konkretnim iskustvom.
- Brzo dolazi do novih ideja i fluentnost njegovih ideja je velika.
- Potrebno mu je dovoljno vremena za razmišljanje pri izradi zadatka.

Asimilator ili teoretičar - usmjerenost na analizu, izdvajanje elemenata iz cjeline i utvrđivanju njihovih odnosa.

- svodenje novih iskustava na prethodna.
- Prilagođavanje novih ideja svom starom iskustvu.
- Rješavanje problema korak po korak.
- Daje prednost teorijama, sistemima i modelima.
- Rješavanje hipotetskih sadržaja.
- Usmjerenost na učenje otkrivanjem i postavljanju pitanja.
- Usmjerenost prema analizi.

Akomodator ili aktivist - usmjerenost na nova iskustva i spremnost za prilagođavanje novim okruženjima.

- Lako prepoznaje novine i uklapa ih u već postojeća iskustva.
- Sporije promišlja o logičkim sadržajima.
- Usmjerenost na praktične aktivnosti.
- Uči na osnovu pokušaja – pogreške.
- Voli raditi na zadacima koje uključuju aktivnost.

Nastava praksa u obrazovanju odraslih

Nastavnik najčešće nije u mogućnosti uvažiti sve stilove učenja, ali može pretpostaviti da se učenici u programima obrazovanja odraslih međusobno značajno razlikuju. Stoga je u nastavnom radu potrebno je koristiti metode usklađene s različitim stilovima učenja. Jedan od najvažnijih čimbenika u provedbi obrazovanja odraslih je nastavnik koji ima andragoške vještine i koristi raznolike nastavne metode. Nastavnici neprestano moraju razvijati svoje kompetencije – znanje, vještine i sposobnosti kako bi bili što uspješni u poučavanju odraslih učenika. U daljnjem tekstu navedene su teorijski i istraživački utemeljene preporuka autora Ross-Gordona (2003) za provedbu uspješne nastavne prakse u obrazovanju odraslih.

- *Osigurati mogućnosti za samousmjeravanje* odraslih prilikom prepoznavanja osobnih ciljeva, odabira strategija učenja i načina procjene. Samousmjeravanje će se možda morati odvijati postupno, a uz prepoznavanje prethodnog iskustva učenika vezano uz sadržaj, razvojnu fazu te moguće prethodno iskustvo s kontrolom učenja u formalnom okruženju za učenje.
- *Prepoznavati i poticati poveznice između akademskog učenja i učenja u svakodnevnom životu*, stvaranjem mogućnosti unutar učionice za uspostavljanjem veza između sadržaja i znanja stečenih na poslu, u obitelji i široj zajednici.
- *Prepoznavanje mogućnost kognitivnog razvoja u odrasloj dobi*, a kako bi u nastavi koristili aktivnosti potiču kognitivni razvoj i rast. Odrasle osobe je potrebno staviti u situaciju rješavanja problema s kojima se susreću se u svakodnevnom životu.
- *Prepoznavanje činjenice da velik broj odraslih osoba u sustavu obrazovanja odraslih proživljavaju životne prekretnice* neposredno prije ili nakon upisa u programe obrazovanja odraslih.
- *Osmišljavanje nastavnog plana i programa koji je inkluzivan* s obzirom na kulturno podrijetlo učenika, uključujući i one iz marginaliziranih skupina.
- *Osjetljivost na individualne razlike*. Odrasli studenti žele nastavnike koji razumiju njihove brige i koji se znaju prilagoditi učenicima s različitim stilovima učenja te različitim kulturološkim iskustvima, izbjegavajući prekomjerne generalizacije i stereotipe.

Suvremena kretanja u obrazovanju odraslih u Europi i Hrvatskoj

Premda Europska unija na deklarativnoj razini nema jedinstvenu obrazovnu politiku, njezini ciljevi, instrumenti, agencije i praksa čine jedinstveni okvir za formiranje nacionalnih politika obrazovanja odraslih. Razina provedbe na nacionalnoj razini ovisi o pojedinim državama članicama, njihovoj moći i utjecaju, kao i o djelovanju svake nacionalne vlade (Žiljak, 2017). Europski program za obrazovanje odraslih naglašava potrebu da se značajno poveća sudjelovanje odraslih u formalnom, neformalnom i informalnom učenju, bilo s ciljem stjecanja radnih vještina, aktivnog građanstva ili osobnog razvoja i ispunjenja.

Agenda za obrazovanje odraslih (Council of the European Union, 2011) navodi viziju razvoja obrazovanja odraslih u Europi trebalo razvijati do 2020. godine. U dokumentu se navode posebni prioriteti za razdoblje 2015 - 2020:

- poboljšanje upravljanja kroz bolju koordinaciju između područja politike, povećanu učinkovitost i relevantnost za potrebe društva;
- značajno povećanje ponude i prihvaćanja visokokvalitetnih usluga, posebno u području pismenosti, računanja i digitalnih vještina; učinkovite strategije približavanja, usmjeravanja i motivacije kako bi se doprlo do odraslih polaznika;
- fleksibilnije mogućnosti za učenje odraslih i bolji pristup kroz više učenja na radnom mjestu, korištenje IKT-a i programa koji vode do priznate kvalifikacije;
- poboljšanje kvalitete kroz praćenje utjecaja politika i poboljšanje obrazovanja nastavnika u obrazovanju odraslih.

Promjene u obrazovanju odraslih u Hrvatskoj provode se kao integralni dio procesa europeizacije hrvatske obrazovne politike nakon 2000. godine pri čemu europske obrazovne politike izravno utječu na razumijevanje obrazovanja odraslih, ciljeve i promjene ustanova za obrazovanje odraslih (Žiljak, 2017).

Razvoj prioritetnih područja moguć je uz napore koje je potrebno uložiti na europskoj razini, a s ciljem razvoja društva znanja koje se može nositi sa suvremenim izazovima. Europa se suočava sa sve većim nejednakostima između ljudi, razlikama između pojedinih regija i zemljama unutar Europe. U dokumentima Europska udruga za obrazovanje odraslih (EAEA) naglašava se da je napredak moguć uz održiva ulaganja u obrazovanje odraslih na europskoj, nacionalnoj, regionalnoj i lokalnoj razini. EAEA (2019) donosi proglas prikazan u tablici 1, a koji je namijenjen europskim, nacionalnim i regionalnim tvorcima obrazovnih politika te je usmjeren na prikaz mogućih prednosti učenja odraslih.

Tablica 1. Proglas o učenju odraslih u 21. stoljeću (EAEA, 2019)

	Aktivno građanstvo i demokracija	Sudjelovanje u obrazovanju odraslih utječe na sveukupnu društvenu aktivnost pojedinca, sudjelovanje na izborima, volontiranje te odabir drugih aktivnih oblika sudjelovanja u zajednici. Obrazovanje odraslih je alat za razvoj kritičkog mišljenja.
	Zdravlje i dobrobit	Odrasli učenici vode zdraviji stil života. Obrazovanje odraslih može značajno doprinijeti osobnom razvoju i ispunjenju. Zdravlje cjelokupnog društva ovisi o cjeloživotnom učenju.
	Životne vještine za pojedince	Obrazovanje odraslih utječe na kvalitetu života. Otvara nove mogućnosti zapošljavanja, stvara putove za učenje, aktivira umjetničke strasti ljudi i gradi nove društvene mreže.
	Socijalna kohezija, pravičnost i jednakost	Obrazovanje odraslih potiče društvenu pokretljivost i jednake mogućnosti u društvu. Učenje odraslih približava ljude koji su u različitim razdobljima života, a što doprinosi demokraciji i socijalnom miru.
	Zapošljavanje i rad	Učenje na radnom mjestu jedan je od ključnih pokretača sudjelovanja odraslih u cjeloživotnom učenju. Obrazovanje odraslih povećava inovativnost i produktivnost zaposlenika, poduzetnika i volontera, a što doprinosi uspješnosti tvrtke.
	Digitalizacija	Obrazovanje odraslih smanjuje digitalni jaz i pruža pojedincima digitalne kompetencije nužne za osobno ispunjenje, zapošljavanje, socijalnu uključenost i aktivno građanstvo.
	Migracije i demografske promjene	Građansko obrazovanje i interkulturalno učenje stvaraju inkluzivna društva i kulture. Starije osobe koje uče su aktivnije, duže rade i boljeg su zdravlja. Međugeneracijsko učenje doprinosi suradnji starijih i mlađih građana.
	Održivost	Obrazovanje odraslih pruža kompetencije, informacije, prostor za raspravu i kreativnost kako bi se razvili novi pristupi neophodni za održivi razvoj. Promjene u društvu moguće su uslijed kritičkog, savjesnog i inovativnog djelovanja građana.
	Europske i međunarodne politike	Obrazovanje odraslih doprinosi glavnim europskim i međunarodnim strategijama u području rasta, zapošljavanja, inovacija, poticanja jednakost, socijalne kohezije, aktivnog građanstva, smanjenja siromaštva, te klimatskih promjena, tržišta, migracija i mira.

Literatura

- Council of the European Union (2011). Council Resolution on a renewed European agenda for adult learning. Official Journal of the European Union. Dostupno na: [https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/ALL/?uri=CELEX:32011G1220\(01\)](https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/ALL/?uri=CELEX:32011G1220(01))
- EAEA (2019). Manifesto for Adult Learning in the 21st century. Brussels: EAEA. Dostupno na: https://eaea.org/wp-content/uploads/2019/02/eaea_2019_manifesto_A4_final_web.pdf
- Jarvis, P. (2011). Adult education and the changing international scene: Theoretical perspectives. *PAACE Journal of Lifelong Learning*, 20, 37-50.
- Knowles, M. S. (1975). *Self-directed learning: A guide for learners and teachers*. New York, NY: Association Press.
- Knowles, M. S. (1980). *The Modern Practice of Adult Education: From Pedagogy to Andragogy*. Chicago: Follett.
- Knowles, M. S. i sur. (1984). *Andragogy In Action: Applying Modern Principles Of Adult Learning*. The Jossey-Bass higher education series.
- Kolb, D. A. (1976). *Learning Style Inventory Technical Manual*. Boston: McBer and Company.
- Kolb, D. A. (1984). *Experience as the source of learning and development*. Upper Sadle River: Prentice Hall.
- Merriam, S. B., Caffarella, R. S., Baumgartner, L. M. (2007). *Learning in adulthood: A comprehensive guide*. John Wiley & Sons.
- Mezirow, J. M. (2000). Learning to Think Like an Adult: Core Concepts of Transformation Theory. U J. M. Mezirow and Assoc. (ur.), *Learning as Transformation: Critical Perspectives on a Theory in Progress*. (str. 3–33.). San Francisco: Jossey-Bass.
- Ross-Gordon, J. M. (2003). Adult learners in the classroom. *New directions for student services*, 2003(102), 43-52.
- Rubenson, K. (2011). The field of adult education: An overview. U Rubenson, K. *Adult learning and education*. (str. 3-13). Kidlington: Elsevier Ltd.
- UNESCO (1976). *Recommendations on the Development of Adult Education*. Paris: UNESCO.
- Žiljak, T. (2017). Europeanization and Policy Instruments in Croatian adult Education. In *Adult Education and Lifelong Learning in Southeastern Europe* (str. 53-63). SensePublishers, Rotterdam.

Prilog 1: Kolbov model stilova učenja

KRATKI UPITNIK

Konkretno iskustvo nasuprot apstraktnoj konceptualizaciji	Aktivno eksperimentiranje nasuprot reflektivnom promatranju
<p>Više volim:</p> <p>A – praktična iskustva pri učenju B – učenje putem promišljanja</p>	<p>Najbolje učim kroz:</p> <p>C – aktivno sudjelovanje u projektima D – promatranje</p>
<p>Kad donosim odluke više se:</p> <p>A – oslanjam na osjećaje B – oslanjam na logično promišljanje</p>	<p>Radije bi:</p> <p>C – volontirao/la (u radu s djecom s posebnim potrebama) D – čitao/la (o djeci s posebnim potrebama)</p>
<p>Djelotvornije učim od:</p> <p>A – vršnjaka B – nastavnika</p>	<p>Volim zadaće koje od mene zahtijevaju: C – rad na stvarnim primjerima D – promišljanje o situacijama</p>
<p>Volim učiti putem:</p> <p>A – simulacija/aktivnosti B – predavanja</p>	<p>Dobro učim kroz:</p> <p>C – sudjelovanje u raspravama D – slušajući što drugi govore</p>
<p>Dobro učim putem:</p> <p>A – praktičnog iskustva B – primjenom teorija u hipotetskim situacijama</p>	<p>Najčešće:</p> <p>C – u novoj situaciji odmah djelujem D – promislim o ishodima prije pokušaja</p>
<p>Najbolje učim:</p> <p>A – konkretne činjenice/podatke B – koncepte/ideje</p>	<p>Najbolje učim:</p> <p>C – radeći D – gledajući i promišljajući o viđenom</p>